

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

Ευλογημένη τρεις φορές
Του Οκτώβρη αυτή η μέρα,
Που διώξανε τους Ιταλούς
Απ' την Ελλάδα πέρα.
Ευλογημένος ο λαός
που απάντησε το **όχι**
ευλογημένος ο στρατός
που με τη ξιφολόγχη,
πάνω στην Πίνδο έγραψε
«Ζήτω η ελευθερία»
Και μια σελίδα έγραψε
Χρυσή στην ιστορία.

ΟΧΙ

Σήμερα η πατρίδα μας
Έχει γιορτή και πάλι
Γιορτάζει υπερήφανη
Μια νίκη της μεγάλης.
Σαν σήμερα οι Έλληνες
απάντησαν το Όχι
και νίκησαν τους Ιταλούς
με το όπλο και τη λόγχη.
Σαν σήμερα οι Έλληνες
τους Ιταλούς νίκησαν
και την ελευθερία τους
με αίμα εκερδίσαν.

28^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Μια μέρα φθινοπωρινή
Κρύα χωρίς λιακάδα
Οι Ιταλοί θελήσανε
Να πάρουν την Ελλάδα.
Μα οι Έλληνες απάντησαν
ΟΧΙ με ένα στόμα
Εχθρού ποδάρι δεν πατά
Στο Ελληνικό το χώμα.
Γιατ' είναι χώμα ιερό
Με αίμα ποτισμένο
Κι από τα χρόνια τα παλιά
Δάφνες μυρτιές, σπαρμένο.

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ 1

Στα βουνά της Αλβανίας
Της Ελλάδας τα παιδιά

Πολεμούνε τον εχθρό μας
Όλα τους με μια καρδιά

Πολεμούνε σαν λιοντάρια
Μπρος στην πρώτη τη γραμμή
Απ' το χώμα μας μην πάρει
Ο εχθρός μια σπιθαμή.

Κάνουν τείχος τα κορμιά τους
Μην περάσει η σκλαβιά
Και προσφέρουν τη ζωή τους
Για τιμή και λευτεριά.
Δε φοβούνται ούτε βόλια
Ούτε χιόνι και βοριά
Και την πείνα τους ξεχνούνε
Πάντα για τη λευτεριά.

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ

**Ας τραγουδήσουμε παρέα
Τραγούδια για τη λευτεριά
Και ας υμνήσουμε και πάλι
τη δόξα την παλικαριά.**

**Τιμή και δόξα στην Ελλάδα
Που βροντοφώναξε το ΌΧΙ
Τιμή και δόξα στους φαντάρους
Που με το όπλο και τη λόγχη
Πολέμησαν μέσα στα χιόνια
Με μια ψυχή με μια καρδιά
Κι έδειξαν ότι δε νικάνε
Τα όπλα αλλά η καρδιά.**

ΟΧΙ

Σήμερα η Πατρίδα μας
φορεί τα γιορτινά της
κι απ' άκρη σ' άκρη αχολογούν
τα κατορθώματά της.

Σαν σήμερα οι Έλληνες
«ΟΧΙ» βροντοφώναξαν,
αψήφησαν τον κίνδυνο
και τ' άρματα αρπάξαν.

Κυνήγησαν τους Ιταλούς.
Νίκησαν! όπως πάντα
κι έδειξαν σ' όλους, τι θα 'πεί
το «ΟΧΙ» του Σαράντα.

Εχθροί, δεν θα περάσετε
ποτέ μες στην Ελλάδα,
γιατί' είναι γη της λεβεντιάς,
της Λευτεριάς λαμπάδα!

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

Ψηλά στης Πίνδου τις κορφές
νύχτα και μέρα ακροπατούμε
ρούχα ζεστά, βόλια, τροφές
στα παλικάρια κουβαλούμε .

Το βάρος τούτο η καθεμιά
μ' άφθαστη δύναμη σηκώνει
κι η ελπίδα για τη λευτεριά
τη θέλησή μας γιγαντώνει.

Το ύψος και τα διάσελα
στιγμή εμάς δε μας φοβίζουν,
ούτε από χιόνι, θύελλα
οι κρύοι ανέμοι που σφυρίζουν.

Τι κι αν τ' αγιάζι μας χτυπάει
στο πρόσωπο και στα μαλλιά,
εμείς το δρόμο μας κοιτάμε,
το πως θα πάμε πιο ψηλά.

Εμπρός, γυναίκες, Ελλήνων κόρες
εμπρός, μη χάνετε καιρό.
Κρίσιμες είναι τούτες οι ώρες
για τον ηρωικό μας το στρατό.

ΟΧΙ, φωνάζουν στον εχθρό
τα ηρωικά παιδιά σου,
Πατρίδα πολυπόθητη
πάνω στα σύνορά σου.

Πέρασαν χρόνια αρκετά
από τη μέρα εκείνη,
που ο Ιταλός στη χώρα μας
μπήκε να τη μολύνει.

ΟΧΙ, τότε φωνάξανε,
Πατρίδα τα παιδιά σου,
και με το ΟΧΙ πέσανε
για την Ελευθεριά σου.

Γι' αυτό το ΟΧΙ, που είπανε,
Πατρίδα, τα παιδιά σου
γιορτάζουμε όλοι σήμερα
στη λεύτερη αγκαλιά σου.

ΜΗΝ ΜΕ ΒΛΕΠΕΤΕ ΜΙΚΡΟ

Μην με βλέπετε μικρό
και θαρρείτε πως δεν ξέρω
τι σημαίνει η Ελλάδα
για εμάς όλους εδώ !

Μου 'χουν πει για το σαράντα,
πως ένα κρύο πρωινό
ζητήσαν να μας πάρουν
το άγιο χώμα που πατώ.

Ο παππούς τότε που λέτε
πήγε πάνω στα βουνά
να στηρίξει όπως λέει
το «ΟΧΙ» που είπε ο Μεταξάς.

Θέλω τώρα να φωνάξω
ένα μεγάλο ευχαριστώ
σε εσάς που πια δε ζείτε
για να 'μαι Έλληνας εγώ.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΑΣ

Μη με βλέπετε κοντούλη
και μικρό μη με θωρείτε!
είμαι παλικάρι πρώτο
και γι' αυτό μην απορείτε.

Στην καρδιά μου μέσα βράζει
ανυπότακτο το αίμα,
γιατί είμαι των ηρώων
του σαράντα κι εγώ θρέμμα.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ

Του πολέμου εμένα
δε με σκιάζει φοβέρα.
Θα ορμώ μες στη μάχη
και θα λέω: Αέρα!

Τους εχθρούς μας θα κάνω
να γυρίζουνε πίσω
και ποτέ την πατρίδα
να μας πάρουν θ' αφήσω.

Στην Ελλάδα εχθρού μας
δεν πατάει ποδάρι,
γιατί στέκει φρουρός της
κάθε αγνό παλικάρι.

ΕΙΜΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΑ

Μη με βλέπετε μικρούλα,
μεγάλη είμαι Ελληνίδα

και μια χώρα δοξασμένη
έχω εγώ γλυκιά πατρίδα.

Την Ελλάδα ποιος δεν ξέρει,
ποιος δεν τη θαυμάζει πάντα,
ποιος δεν άκουσε το ΟΧΙ
που 'πε μόνη το Σαράντα!

Νιώθω μέσα μου μεγάλη
τιμή που είμαι Ελληνίδα
κι έχω μια ωραία χώρα
δοξασμένη για πατρίδα

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ

Είμαι τώρα δα παιδάκι,
μα μια μέρα θα με δείτε
που θα γίνω φανταράκι
και θα με χειροκροτείτε.

Θα είμαι τότε παλικάρι
και στο νου μου θα 'χω πάντα
με πολύ, πολύ καμάρι
τους λεβέντες του Σαράντα.

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

Είμ' εγώ μια Ελληνοπούλα,
που σαν μια Σουλιωτοπούλα
αγαπώ με την καρδιά μου
την πατρίδα τη γλυκιά μου.

Κι αν εχθρός μας έρθει πάλι
με σκοπό να την προσβάλει,

ΟΧΙ! δε θα τον αφήσω
και θα του φωνάξω: «Πίσω!»

ΟΙ ΔΥΟ ΜΑΖΙ:

Ελληνόπουλα ένα κι ένα,
διαλεχτά και προκομμένα
είμαστε για την Πατρίδα
μια τρανή χαρά κι ελπίδα.

Την Ελλάδα τη γλυκιά μας
κλείνουμε όλοι στην καρδιά μας
και γι' αυτούς θα ζούμε πάντα.
Ζήτω! Ζήτω το '40!

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ

Είμαι Ελληνόπουλο

το 'χω καμάρι.

Νιώθω στο στήθος μου

καρδιά λιοντάρι.

Είμαι Ελληνόπουλο

κι ως τα στερνά μου

θα είναι ελεύθερα

ο νους και η καρδιά μου.

Η ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

Ήμουν Ελληνοπούλα

με φλόγα στη ψυχή.
Μια μέρα του Σαράντα
στης Πίνδου την κορφή,
έπεσα εκεί για πάντα
Πατρίδα μου γλυκιά,
θυσία για την Ελλάδα
και για τη λευτεριά.

Η ΠΑΡΕΛΑΣΗ

Παρέλαση αρχίζει
στρατιώτες προχωρούν
αεροπόροι, ναύτες
ωραία περπατούν.
Να κι ο σημαιοφόρος,
ο πρώτος στη σειρά
τη γαλανή σημαία
περήφανα κρατά.

ΕΙΡΗΝΗ

Έπαψε η μπόρα
που έδερνε τη γη,
πρόβαλε στη χώρα,
όμορφη αυγή.

Γέλιο και τραγούδι
είναι τα παιδιά,
κάνανε λουλούδι
τώρα την καρδιά.

Άνθισε Ειρήνη,
σκόρπισε το φως,
πόλεμος μη γίνει,
άλλος πιο κακός.

ΘΕΛΩ....

Θέλω να ζήσω σ' έναν κόσμο

όμορφο και ειρηνικό
που όλοι να με αγαπάνε
και όλους να τους αγαπώ.

Να σταματήσουν οι πολέμοι
να ζήσουν όλοι με χαρά
κι όπλα στα χέρια τους μην πάρουν
οι άνθρωποι άλλοι φορά.

ΟΤΑΝ ΚΑΝΟΥΝΕ ΠΟΛΕΜΟ

Όταν κάνουνε πόλεμο
η γη έχει πονόλαιμο
πονάει η καρδιά της
και κλαίνε τα παιδιά της.

Ενάντια στον πονόλαιμο
στον πόνο και στον πόλεμο
υπάρχει μια ασπιρίνη
άνθρωποι, πέστε: ΕΙΡΗΝΗ

ΕΙΡΗΝΗ

Σε κάθε εθνική γιορτή
είμαι περήφανο πολύ
νιώθω μια χαρά μεγάλη
που δεν σκύβω το κεφάλι.

Και σκέφτομαι πως οι λαοί
που έχουν πόλεμο στη γη
τώρα πρέπει να καθίσουν

και το πρόβλημα να λύσουν.

Η έχθρα τους να ξεχαστεί

και συμφωνία να γραφεί

“Πόλεμος ποτέ μην γίνει

πάντα να ‘χουμε ειρήνη!”

Ειρήνη

Η ειρήνη είναι ζεστή φωλιά

γεμάτη ολόχαρα πουλιά

είναι ήλιος και λουλούδια

και γέλια και τραγούδια

Η ειρήνη πόρτα είναι ανοιχτή

κι είναι χαρά κι είναι γιορτή

είναι φλουριά κι αστέρια

στα κουρασμένα χέρια

Έχει η μανούλα τα παιδιά

κόκκινα μήλα στην ποδιά

κι έχει η γιαγιά τα αγγόνια

σαν λούλουδα στα κλώνια

Τραγούδια ακούς μες στα σχολειά

στις φάμπρικες και στα χωριά

κι είναι το ζεστό καρβέλι
μοσκοβολιά και μέλι.

<p>ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ</p> <p>Ήτανε νύχτα κι ήσυχη κοιμότανε η χώρα, σαν του πολέμου ξέσπασε η φονική η μπόρα.</p> <p>Όλη η Ελλάδα σύσσωμη, σηκώθηκε επάνω και φώναξε βροντόλαλα: ΟΧΙ δε θα πεθάνω.</p> <p>Όλα της τα παιδιά μεμιάς τα κράζει, για να 'ρθουνε, τείχος να κάμουν τα κορμιά οι βάρβαροι μην μπούνε.</p> <p>Σε λίγες ώρες γέμισε η Πίνδος παλικάρια και ρίχτηκαν στον Ιταλό ανήμερα λιοντάρια.</p> <p>Φλάμπουρα νίκης ύψωσαν ψηλά σε κάθε κόχη κι έγινε αστέρι μαγικό μέσα στη νύχτα τ' ΟΧΙ.</p>	<p>εις το θρασύδειλο εχθρό φωνάζουν: " ΜΠΡΟΣ, ΑΕΡΑ", κι αντιλαλούνε τα βουνά το σύνθημα ως πέρα.</p> <p>Η νίκη τα ελληνικά τα όπλα στεφανώνει κι όλους της δόξας το κρασί μεθά και τους ενώνει.</p> <p>Χτυπούν χαρμόсуна παντού του έπους οι καμπάνες και ακούγονται περήφανοι γύρω τρανοί παιάνες.</p> <p>Γιορτάζει η Βόρεια Ήπειρος και βάγια μπρος υψώνει και το φαντάρο Έλληνα με δάφνες στεφανώνει.</p>	<p>Αυτός της σκλάβας σύντριψε μεμιάς την αλυσίδα κι ελεύθερη την έδωσε στη μάνα της πατρίδα.</p> <p>Το Αργυρόκαστρο ξανά και Κορυτσά και πάλι, ήρθαν ελεύθερες κι οι δυο στη μητρική αγκάλη.</p> <p>Κι όλο φαντάροι προχωρούν κι "αέρα, εμπρός" φωνάζουν' Κι οι Ιταλοί τρομάζοντας, στα πόδια τους το βάζουν.</p> <p>Έτσι οι Έλληνες νικούν, όπως συμβαίνει πάντα και γράφουν με τη λόγχη τους το έπος του Σαράντα.</p>
---	--	---

